

V. Clase

Tipul *class*

- extinde noțiunea de structură
- grupează
  - date - variabile (membri)
  - cod - funcții (metode)
- reprezentare internă
  - cum putem pune împreună părți de date și cod?
  - răspuns: nu putem

Exemplu

```
class Tab {  
    int n;  
    int tab[20];  
public:  
    Tab() {n=0;}  
    void add(int);  
    void afisare();  
};
```

Exemplu (cont.)

```
printf("Dimensiune: %d\n",sizeof(Tab));
```

- rezultat afișat

```
Dimensiune: 84
```

- deci o variabilă de tip `Tab` conține doar membrii de date
- care este legătura cu metodele clasei?
- asigurată de compilator

Pointerul *this*

- reține adresa obiectului curent
  - pentru ca membrii de date să poată fi accesați din cadrul metodelor clasei
- NU este membru al clasei
  - am văzut deja că dimensiunea unui obiect este suma dimensiunilor membrilor de date
  - când se apelează o metodă a clasei, primește adresa obiectului curent (*this*)

Accesul la membrii de date

- din interiorul unei metode - prin pointerul *this*
- cum se ajunge la el?
- Visual Studio - este pus în registrul `ecx`
  - alternativ - la adresa `[ebp-8]`
  - dar adresa poate varia în funcție de versiunea compilatorului

Exemplu

```
void Tab::add(int e) {  
    _asm {  
        mov eax,[ecx]  
        inc eax  
        mov edx,e  
        mov [ecx+eax*4],edx  
        mov [ecx],eax  
    }  
}
```

Membri publici și privați

- de ce avem membri privați?
- restricții impuse de programator
- scop - evitarea erorilor de programare
- teoretic putem folosi doar membri publici
  - dar nu este recomandabil
- codul scris în limbaj de asamblare nu are restricțiile impuse de compilator
  - putem accesa membrii privați

Exemplu

```
Tab t;  
t.add(5);  
t.add(2);  
t.afisare();  
_asm {  
    mov dword ptr t[4],16  
}  
t.afisare();
```

Rezultate

- prima afişare

5 2

- a doua afişare

16 2

- s-a realizat o modificare la deplasamentul 4
  - adică `tab[0]`
  - a primit valoarea 16

Dar din C++?

```
Tab t;  
int *p;  
t.add(5);  
t.add(2);  
t.afisare();  
p=(int*)&t;  
p[2]=12;  
t.afisare();
```

Rezultate

- prima afișare

5 2

- a doua afișare

5 12

- a fost modificat `tab[1]`
  - de ce nu `tab[2]`?

Cum se explică?

- compilatorul poate bloca accesul la membrii privați
  - dacă folosim numele acestora
- în exemplul anterior am accesat adresa corespunzătoare unui membru privat
  - adresele se calculează la momentul execuției
  - când compilatorul nu mai are nici o influență
- nu e recomandabil să procedăm astfel

Constructori

- constructor - metodă specială, apelată automat imediat după ce obiectul este creat
  - nu este corect spus că obiectul este creat de constructor
- rol - inițializarea membrilor de date
- nu trebuie apelat în mod explicit
- nu returnează nimic

Destructorii

- destructor - similar constructorului
- apelat automat la distrugerea obiectului
  - nu și în alte situații
- când are sens să definim un destructor?
  - atunci când trebuie realizate unele acțiuni suplimentare înainte de distrugerea obiectului
  - cel mai des - eliberare de memorie alocată dinamic

Moștenire

- în ce ordine se apelează constructorii în cazul claselor derivate?
  1. constructorii claselor de bază
    - în C++ este permisă moștenirea multiplă
  2. constructorii membrilor de date
  3. constructorul clasei curente
- apelarea destructorilor - în ordine inversă

Exemplu

```
int n=0;
class A {
public:
    A() {n++;printf("A\t%d\n",n);}
};
class AA: public A {
public:
    AA() {n++;printf("AA\t%d\n",n);}
};
```

Exemplu (cont.)

```
class B {  
    public:  
        B() {n++;printf("B\t%d\n",n);}  
};  
class BB: public B {  
    public:  
        BB() {n++;printf("BB\t%d\n",n);}  
};
```

Exemplu (cont.)

```
class C {  
public:  
    C() {n++;printf("C\t%d\n",n);}  
};  
class D: public AA, public BB {  
    C c;  
public:  
    D() {n++;printf("D\t%d\n",n);}  
};
```

Exemplu (cont.)

D x;

- rezultat afișat

A   1

AA   2

B   3

BB   4

C   5

D   6

Ordinea membrilor de date

- similar cu ordinea apelării constructorilor
  1. membrii definiți în clasele de bază
  2. membrii definiți în clasa curentă

Exemplu

```
class A {  
    public:  
        int a;  
};  
class AA: public A {  
    public:  
        int aa;  
};
```

Exemplu (cont.)

```
class B {  
    public:  
        int b;  
};  
class BB: public B {  
    public:  
        int bb;  
};
```

Exemplu (cont.)

```
class C {  
    public:  
        int c;  
};  
  
class D: public AA, public BB {  
    public:  
        C c;  
};
```


Exemplu (cont.)

```
D x;  
printf("x:\t%p\n",&x);  
printf("a:\t%p\n",&x.a);  
printf("aa:\t%p\n",&x.aa);  
printf("b:\t%p\n",&x.b);  
printf("bb:\t%p\n",&x.bb);  
printf("c:\t%p\n",&x.c);
```

Exemplu (cont.)

- rezultat afișat

x: 0012FF14

a: 0012FF14

aa: 0012FF18

b: 0012FF1C

bb: 0012FF20

c: 0012FF24

Apelul metodelor

- similar cu apelul funcțiilor
- deosebiri
  - numele clasei trebuie să însoțească numele metodei
  - apelantul trebuie să pună în registrul `ecx` adresa obiectului curent (*this*)
  - la final, parametrii sunt eliminați de pe stivă de către metoda respectivă (nu de apelant)

Exemplu

```
Tab t;  
// t.add(5) - apel din limbaj de asamblare  
_asm {  
    lea ecx,t  
    push dword ptr 5  
    call Tab::add  
}
```

Apelul metodelor (cont.)

- excepție - metodele cu număr variabil de parametri
  - pointerul *this* este pus pe stivă (nu mai este în **ecx**) ca un parametru ascuns
  - urmează pe stivă adresa obiectului de returnat
    - dacă nu este un tip elementar
  - apoi urmează parametrii "reali"
  - la final, parametrii de pe stivă sunt eliminați de către apelant

Accesul la membrii statici (1)

- membri de date statici
  - sunt comuni pentru toate obiectele clasei
  - deci nu pot fi accesați prin pointerul *this* al unui obiect
  - de fapt, sunt variabile globale
  - singurul mod de acces - folosindu-le numele
    - prefixat de numele clasei

Accesul la membrii statici (2)

- exemplu

```
class A {  
    static int s;  
public:  
    void inc_s()  
    { _asm { inc A::s } }  
};
```

Accesul la membrii statici (3)

- metode statice
  - apelul - tot prin nume
    - prefixat de numele clasei
    - la fel ca la metodele obișnuite
  - la apel nu se primește nici o adresă a vreunui obiect (pointer *this*)
    - deci nu pot fi accesați decât membrii statici de date
  - la final, parametrii de pe stivă sunt eliminați de către apelant

Accesul la membrii statici (4)

- exemplu

```
class A {  
public:  
    static void f() {  
        //...  
    }  
};
```

Accesul la membrii statici (5)

A a;

A::f();

a.f();

- apelul se poate face în ambele moduri
- oricum, nici în al doilea caz nu se transmite adresa obiectului *a* (pointer *this*)

Metode - parametri

- de multe ori, parametrii sunt obiecte ai aceleiași clase
- ce putem transmite pe stivă
  - întregul obiect - ineficient
  - adresa sa (pointer sau referință)
- de preferat - referință
  - nu consumă memorie ca un obiect întreg
  - mai ușor de lucrat decât cu pointeri

Metode - valori returnate

- dacă sunt tipuri elementare - în `eax`
- dacă sunt clase - aceleași variante ca la parametri
  - preferăm tot referințele
  - dar uneori nu este indicat
- în cazul claselor, se returnează adresa obiectului în care a fost depus rezultatul
  - chiar dacă obiectul nu are mai mult de 8 octeți

Exemplu

```
class A {...};  
A A::f() {  
    A tmp;  
    // calcul valoare de returnat  
    return tmp;  
}  
A a1,a2,a3;  
a3=a1.f()+a2.f();
```

Exemplu (cont.)

- la execuția instrucțiunii `return`, variabila locală `tmp` este copiată în obiectul rezultat
  - acesta va fi menținut de compilator cât timp este necesar
- dacă tipul returnat ar fi referință, s-ar returna direct adresa variabilei `tmp`
  - variabila `tmp` din primul apel ar putea fi suprascrisă în al doilea apel

V.1. Clase și conversii de tip

Clase

- se pot converti între ele obiecte din clase aflate într-o relație de moștenire?

```
class A {  
    int x;  
};  
class B: public A {  
    int y;  
};
```


Conversii implicite

A a;

B b;

a=b;

- corect - obiectul **a** primește valoarea obiectului de tip **A** conținut în **b**

b=a;

- eroare de compilare - nu putem da valori tuturor membrilor obiectului **b**

Conversii explicite

- cum putem face ca instrucțiunea `b=a;` să fie corectă?

- constructor de copiere

`B::B(A&) {...}`

- operator de atribuire

`void B::operator=(A&) {...}`

Conversii explicite (cont.)

- care din cele două metode anterioare va fi utilizată?
- oricare este definită
- dacă sunt definite ambele, este apelat operatorul de atribuire

Pointeri la obiecte

A a,*pa;

B b,*pb;

pa=&b;

– corect

pb=&a;

– eroare la compilare

pb=(B*)&a;

– corect - conversie explicită